

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΠΑΙΓΝΙΑ

Πώς δυνάμεθα νὰ εὑρωμεν πολλοὺς ἀριθμοὺς οὓς
κενοήθη δὲλλος τις. Ἐν τῇ περιστάσει ταῦτῃ. ἐὰν εἰς ἡ
λειότεροι ἀριθμοὶ εἶναι ἀνώτεροι τοῦ 9, διατίθονται δύο
περιπτώσεις: πρῶτον, ὅταν οἱ κατὰ τὸν ληγθέντες ἀριθμοὶ^{τοι}
εἰναι περιττοὶ τὸ πλήθος, ἥτοι τρεῖς, πέντε, ἑπτή, κ. ἔ. καὶ
εὐτερον, ὅταν εἶναι ἀριθμοὶ τοι

**Κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν ζητοῦμεν παρὰ τοῦ δια-
ορθέντος τούς ἀριθμούς νά μᾶς εἰπή τὸ ἄθροισμα τοῦ πρώ-
του καὶ τοῦ δευτέρου τῶν ἀριθμῶν τούτων, εἰτα τὸ τοῦ
δευτέρου καὶ τοῦ τρίτου, τοῦ τρίτου καὶ τοῦ τετάρτου καὶ
τέταρτως ἐφεξῆς μέχρι τοῦ τελευταίου, καὶ τέλος τὸ ἄθροισμα
τοῦ τελευταίου καὶ τοῦ πρώτου. Τούτου γενομένου, προσ-
τομεν ὅμιλον ἔκεινα τῶν ἀθροισμάτων ὃς κατέχουσι τά-
καν περιττὴν, ἥτοι τὸ πρώτων, τὸ τρίτου, τὸ πέμπτου κ. ἐ.,
ἥτα προσθέτουμεν ὅμοιώς τα κατέχοντα τάξιν ἀριθμίαν, δηλ.
ιὸ δεύτερον, τέταρτον. κ. ἐ., ἀφαιροῦμεν τὸ ἄθροισμα τῆς
τελευταίας ταῦτης προσθέσεως ἀπὸ τοῦ ἀθροισμάτος τῆς
πρώτης, ἡ δὲ προσθέτουσα διαφορὰ ω̄ εἴνει ἀριθμός διπλά-
κος τοῦ πρώτου ἐκ τῶν ταῦτα νοῦν ἀληθέντων ἀριθμῶν.
Διεμβάνοντες λοιπὸν τὸ ημίσιο τῆς διεφορᾶς ἔχομεν τὸν
τριών τῶν ἀριθμῶν ἔκεινων.**

Παράδειγμα. — Τεθήσω δέ τοι εἰς κατά νοῦν λησθέντες ἀριθμοὺς εἰναι οἱ ἐπόμενοι πέντε: 3, 7, 13, 17, 20. Προσθέτοντες αὐτοὺς καθ ὃν τρόπον ἐπομένοι ἀνωτέρω, ἔχομεν τὰ φύροισματα 10, 20, 30, 37, 23. Προσθέτοντες τώρα τὰ πατέοντα περιττὴ τάξιν ἀθροίσματα, ητοι τὸ 10, 30, 13, ἔχομεν ἀθροίσμα 63· τὸ αὐτὸ δὲ πράττοντες καὶ διὰ τῆς ἀρτίτης τάξεως 20 καὶ 37 ἔχομεν 57, διπερ ἐδήλωσα θεῖη ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀθροίσματος 63, μένει ὑπόλοιπον 6, διποιῶν εἶναι τὸ διπλοῦν τοῦ πρώτου ἐκ τῶν κατά νοῦν ηφαέντων ἀριθμῶν, δηλ. τοῦ 3. Ἡδη πρὸς εὑρετινά τῷ λοιπῷ δὲν ἔχομεν ήταν ἐνεργητουμένην τάξιν ἀκολούθων διπλούν πατάτας πράξεις. Ἀφαιροῦμεν τὸν 3 ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀθροίσματος 10, καὶ ἔχομεν τὸν δευτέρου τῶν κατά νοῦν λησθέντων ἀριθμῶν, ητοι τὸν 7· τούτον δὲ ἀφαιροῦντες ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀθροίσματος, 20, ἔχομεν τὸν τρίτου ἀριθμὸν διπλούν τὸν τετάρτου 17, καὶ τούτον ἀπὸ τοῦ τετάρτου 37 ἀφαιροῦντες, ἔχομεν τὸν πέμπτον καὶ τελευταῖον τῶν κατά νοῦν ληφθέντων ἀριθμὸν, ητοι τὸν 20.

Κατὰ τὴν δευτέραν περίπτωσιν, διαν δηλ. οἱ κατὰ νοῦν ληφθέντες ἀριθμοὶ εἶναι ἄρτιοι: τὸ πλήθος, ἡτού δύο, τέσσαρες, ἔξι, κ. Ἐπιτομένη πάλιν, ως ἐν τῇ προηγουμένῃ περιπτώσει, νὰ μᾶς εἴπῃ τὸ ἀθροίσμα τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου τῶν ἀριθμῶν, τὸ δευτέρου καὶ τοῦ τρίτου καὶ οὕτω ἐψεῆς: μέχρι τοῦ τελευταίου μόνον, ἀντὶ τοῦ ἀθροίσματος τοῦ τελευταίου καὶ πρώτου ἀριθμού, πρέπει νὰ λάβωμεν νῦν τὸ ἀθροίσμα τοῦ τελευταίου καὶ τοῦ δευτέρου τῶν κατὰ νοῦν ληφθέντων ἀριθμῶν. Τούτου γενομένου, προσθέτομεν διοι δια τὰ κατέχοντα τὴν ἀρτίαν τάξιν ἀθροίσματα, τὸ δὲ ἐξ αὐτῶν ἀθροίσμα σημειούμενον κατὰ μέρος εἰτα προσθέτομεν τὰ κατέχοντα τὴν περιττήν τάξιν, πλὴ τοῦ πάρο τοῦ υ., τὸ δὲ τελευταῖον τοῦτο ἀθροίσμα σηματοῦμενον ἀπὸ τοῦ προηγουμένου ἡ διπολειπομένη διαφορὴ ἔσται ἀριθμός διπλάσιος τοῦ δευτέρου τῶν κατὰ νοῦν ληφθέντων ἀριθμῶν: ἐπομένως τὸ δημιουρὸν τοῦ πλήθους τούτου ἔσται τὸ δευτέρου τῶν ἀριθμῶν ἑκάτειν. Εδρεθέντος οὖτα τὸ δευτέρου ἀριθμοῦ, δὲν ἔχομεν ἦν ἀθροίσματαν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν πρώτων καὶ δευτέρου νῦν ἔχωμεν τὸ πρώτον ἀθροίσμα τοῦ πάλιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἀθροίσματος τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ τρίτου θά ἔχωμεν τὸ τρίτον, διὸ ἀραιούστε πάλιν ἀπὸ τοῦ ἀθροίσματος τοῦ τρίτου καὶ τετάρτου θά ἔχωμεν τὸν τέταρτον, καὶ οὐ τοὺς ἐψεῖται.

τους οι εγκληματικοί τεράστιοι, καὶ οὐδὲν εφεύρεν.
Παραδείγματα. Περιθέματα διτὸς οἱ κατὰ νοῦν ληφθέντες
ἀριθμοὶ εἰναι 3, 7, 13, 17. Οὗτοι προστιθέμενοι καθ' ὅ
τρόπον εἴπονται ἀνωτέρους παρέχουσιν ἀριθμούς ματα 10, 20
30, 24. Ἐκ τούτων προσθέτοντες τὸ δευτέρου καὶ τέταρτο
ἔχουμεν 44, ἐξούν ἀποτελούμενος τὸ τρίτον ἀριθμούς ματ 30 (διάλ
το πρώτον, ἔποικεν, πρέπει νὰ μείνῃ ἄνικτον) ἔχουμεν 14.
Οπέρ εἶναι τὸ διπλάσιον τοῦ 7, ἡτοι τοῦ δευτέρου ἀριθμοῦ
Τὸν διθυμὸν τούτων ἀφιερώνομεν ἀπὸ τὸ πρώτον τὸν ἀριθμὸν
ματοῦς 10 ἔχουμεν 3, ἡτοι τὸν πρώτων ἀριθμὸν, ἀφιερώνο
τες δι πάλιν αὐτὸν τὸν 7 ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀφοιτούμενο

20 ἔχομεν 13, τὸν τρίτον ἀριθμὸν, ὃν ἀφαιροῦντες ἀπὸ τοῦ
30 ἔχομεν τὸν 17, τὸν τέταρτον καὶ τελευταῖον τῶν κατὰ
γοῦν ληφθέντων ἀριθμῶν.

137. Νυχταί (λευκή νύξ) ἀποκαλεῖται ἐν τῷ οἰκιακῷ
ἰδιώματι τῆς γαλλικῆς γλώσσης η νύξ, ην διέρχεται τις
ἄπων. 'Αλλὰ πόθεν ή ἀρχὴ τῆς φράσεως ἐν τῇ σημαδίᾳ
ταύτῃ;

1138. Τετράγωνον να τημῆθῇ διὰ τριῶν γραμμῶν οἵτως, ωστε
δι' αὐτοῦ ν' ἀποδειχθῆ ὅτι: $64 = 65$.

1139. Le monde est plein de fous et qui n'en veut pas voir
S'enferme dans sa chambre et brise son miroir.

Ζητεῖται νὰ διατυπωθῇ διὰ δύο Ἑλληνικῶν στίχων δημοι-
καταλήκτων ἡ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ γαλλικῷ διστίχῳ περιεχό-
μενή ἔννοια. Ἐκ τῶν ἀποσταλησομένων ἡμιν διστίχων θὲ
δημοσιεύσωμεν τὰ μᾶλλον ἐπιτυχέστερα.

1140. [Τα πρώτα λόγη διδόσσειν εν βεβίοιν].
Σχημάτισον χυδόλεξον ἐκ τεσσάρων λέξεων, ὃν ἔκάστη
νὰ περιέχῃ τέσσερα γράμματα, μία δὲ τῶν λέξεων τούτων
νὰ ἴης λάξω (Αἴθο δωρ. λήθη).

ΛΥΣΕΙΣ

*Πίπτω σαχόνιν^{το} τὰ μμάτια (jeter de la poudre aux yeux) λέγουσι παραιμιωδῶς οἱ Γάλλοι, ὅπως ἡμεῖς λέγομεν, μὲ δὲ λίγον διάφορον ἔννοιαν, βίπτω στάκ την^{το} τὰ μμάτια.—Ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ πρὸ τῆς εἰρέσεως τῆς πυρίτιδος κόνεως, ἢν οἱ Γάλλοι καλοῦσι ἀπλῶν κόνιν (poudre), ἡ λέξις ἐστι μαίνον ἀπλῶν τὴν κοινὴν κόνιν, καὶ ἦτο συνῶνυμός της κονιόρτος. Τοιαῦτη δὲ εἶναι ἡ χρήσις τῆς λέξεως παρὰ τοις ποιηταῖς, οἷον τῷ Πακίνᾳ, καὶ ἄλλοις. Οσάκις π. χ. ὁ Αἰνιάν ἐν τῷ μεταφράσεως τῆς Μιάδος ἀναφέρει τὴν λέξιν πούριδε, ἔννοει τὴν κόνιν ἣ τὸν κονιόρτον ἐν τῇ κυριολεκτικῇ σημασίᾳ τῆς λέξεως. Όμοιώς καὶ ἐν τῇ παραιμωδεί φράσει: βίπτω σαχόνιν εἰς τὰ μμάτια δὲν περίβεται περὶ κόνεως χρυσῆς τυχόν, ὡς ἡθελεῖ διπλέσσει τὰς ἀποδότητας εἰς τὴν ίδαιαν τῆς ἐκθύμησεως, ἥν ἐκφράζει ἡ παραιμωδής φράσις, ἀλλὰ πλην κόνεως, περὶ τοὺς κονιορτοὺς ἔκεινον, ὃν ἀνήγειρον οἱ ἀθληταὶ ἐν τοῖς Ολυμπιακοῖς ἀγώναις, καὶ ὃν οἱ πρώτοι, οἱ καὶ ταχύτεροι, διένεμουν περὶ τοὺς διφθαλμούς τῶν ἀπολεπτομένων, καὶ κατὰ πόδας αὐτῶν τρεχόντων. “Οὐεν ἡ φράσις βίπτω σαχόνιν^{το} τὰ μμάτια εἴναι ἡ αὐτὴ σχέδον μὲ τὴν φράσιν κακῶν ἡ σηκωνῶν σαχόνων (faire de la poussière), ἡτοι κάμων θύρουν πρὸς ἐκθύμησιν.

**N H E I S
N O M I A D Q
I A S O N**

1131. — Ημέρα που τονίζεται στην απόδοση της γέννησης της φύσης

192
1132.
Σύμη — σύ, μή, — — μῆς — οἱ

1133.

M O L E
O R A N

1134.
1 Sous A Sur E, E PLUS (+) Sur que deux S P R I
Un sou assuré est plus sûr que deux espérés.

1135. —*Avril* — rival.
1136. —*L'Ami* amoureux d'*Avril*.

Out—fou. νοτόδραντάν γένειν κατά την ουτούσαν στην πλατεία της Αθήνας.